

Scenariusz zajęć dla grupy przedszkolnej

Temat: Oswajamy złość

Grupa dzieci: Oddział integracyjny 3, 4-latków. 20 dzieci w tym 5 z orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego

Czas trwania zajęć: 30 minut

Cel ogólny:

- Wspieranie rozwoju emocjonalnego i społecznego.

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- Uczy się rozpoznawać i nazywać emocje,
- Wie, że złość jest emocją trudną,
- Zna symptomy złości,
- Wyraża i rozładowuje złość w sposób akceptowany społecznie.

Metody pracy:

- słowna,
- oglądowa,
- twórcza.

Formy pracy:

- grupowa,
- indywidualna.

Pomoce dydaktyczne (link do folderu z pomocami na końcu scenariusza):

- Tekst wiersza Krzysztofa Roguskiego "Złośnik",
- Piosenka „Balon. Uspokój się” BALON!!!! Oddychamy! ,
- Opaska na głowę nauczyciela,
- Plansza z postacią przedstawiającą złośnika,
- Burzowa chmura i słońeczko,
- Plansze przedstawiające sposoby radzenia sobie ze złością,
- Po 2 patyczki dla każdego dziecka (jeden z burzową chmurką a drugi ze słońcem),
- Materiały do pracy plastycznej – wcześniej przygotowane sylwetki postaci naklejonych na kartkę; główki postaci z wymiennymi twarzami do samodzielnego przyklejenia; kredki służące do dorysowania buziek z emocjami; wzory buziek dla dzieci, które będą miały trudność z namalowaniem emocji; klej; materiały do ozdabiania ubranek postaci,
- Odznaki „Mistrz Spokoju”.

Przebieg zajęć

1. Przywitanie za pomocą piosenki (5 minut)

Nauczyciel siada razem z dziećmi w kole i zaprasza je do codziennego rytuału powitania — włącza dobrze znaną dzieciom piosenkę i wspólnie z dziećmi ją odśpiewuje.

Czynności nauczyciela współorganizującego:

Pomaga dzieciom ze specjalnymi potrzebami zająć miejsca w kole i wspólnie z dziećmi śpiewa piosenkę. Zachęca dzieci do czynnego udziału.

2. Wprowadzenie do tematu zajęć (5 minut)

Nauczyciel prowadzący zakłada na głowę opaskę z wizerunkiem złościącej się buzi i odgrywa scenkę, w której wśród wielu kartek szuka treści „wiersza”, złości się, podrzuca kartki do góry i w końcu prosi o pomoc nauczyciela współorganizującego. Nauczyciel współorganizujący mówi, że nie ma powodu do złości, bo na pewno uda się znaleźć rozwiązanie i śpieszy z pomocą. Podkreśla, że przed chwilą widział ten tekst na stoliku z pomocami i podaje nauczycielowi prowadzącemu właściwą kartkę. Następnie nauczyciel prowadzący czyta dzieciom treść wiersza Krzysztofa Roguskiego „Złośnik”.

Złośnik to jest taki ktoś,
Kto uwielbia słowo „złość”.
I nie umie ukryć złości,
Gdy mu złość na twarzy gości.
Zaraz krzyczy, zaraz tupie,
Zaraz woła: „Toż to głupie!”
Przy tym dłonie ściska w pięści
I zębami głośno chrzęści.
W jednej chwili jest różowy,
W drugiej całkiem purpurowy,
W trzeciej biały tak jak kości...
Tak się właśnie złośnik złości!

Następnie zadaje pytania:

- Co się stało na początku zajęć?
- Kto mi pomógł?
- O czym był wiersz?
- Kim jest bohater wiersza?
- Jaką emocję przeżywa bohater wiersza?
- Co dzieje się z bohaterem wiersza, gdy się złości?
- Co się dzieje z dłońmi złośnika?
- Czy też czasem czujecie złość?
- Co może wywołać złość?
- Jaką emocją jest złość, trudną, czy przyjemną?

Czynności nauczyciela współorganizującego:

Podaje nauczycielowi prowadzącemu kartkę z wierszem, wspiera dzieci ze specjalnymi potrzebami w udzielaniu odpowiedzi.

3. Nauka techniki relaksacyjnej — piosenka „Balon. Uspokój się” (5 minut)

Nauczyciel informuje dzieci, że teraz nauczą się piosenki, która pomaga zmienić złość w spokój i włącza piosenkę po raz pierwszy. Uczy dzieci wskazywania odpowiednich gestów, a następnie odśpiewuje piosenkę wspólnie z dziećmi jeszcze raz.

Czynności nauczyciela współorganizującego:

Wspólnie z dziećmi śpiewa piosenkę. Zachęca dzieci ze specjalnymi potrzebami do wykonywania odpowiednich gestów.

4. Dobre i złe sposoby radzenia sobie ze złością (10 minut)

Dzieci patrzą na tablicę magnetyczną. Znajduje się na niej postać złośnika a pod nim ciemna chmurka i słoneczko. Nauczyciel zwraca uwagę dzieci na to, że złośnik wygląda właśnie tak, jak mówiły. Informuje dzieci, że teraz złośnik nauczy je jak sobie radzić ze złością. Podpowiada dzieciom, że sposoby radzenia sobie ze złością są różne i nie każdy jest dobry, jedne są jak słońko a inne jak burzowa chmurka. Następnie nauczyciel wskazuje dzieciom rozłożone na podłodze kartoniki i prosi kolejne dzieci, żeby spośród nich wybrały jeden i powiedziały, co na nim widzą (tupanie, bicie, przytulanie się do misia, rzucanie zabawkami, dmuchanie balona) i wskazały, gdzie należy przyczepić wybrany kartonik. Dzieci przyczepiają kartoniki pod słoneczko lub pod burzową chmurkę.

Czynności nauczyciela współorganizującego:

Pomaga dzieciom ze specjalnymi potrzebami skupić uwagę na zadaniu, upewnia się, że zrozumiały polecenie i zachęca je do czynnego udziału w zabawie.

5. Zabawa "Tak/nie" (5 minut)

Nauczyciel rozdaje każdemu dziecku 2 tabliczki – jedną z wizerunkiem burzowej chmurki a drugą z wizerunkiem słoneczka, a następnie prosi dzieci, aby wstały i włączyli spokojną muzykę. Dzieci wolno spacerują po kole. Nauczyciel co jakiś czas wyłącza muzykę i odczytuje jedno zdanie, mówiące o sposobie radzenia sobie z emocjami. Zadaniem dzieci jest wysłuchanie odczytywanego zdania i podniesienie właściwego ich zdaniem kartonika.

1. Kiedy jest mi smutno, mogę płakać.
2. Kiedy jest mi smutno, przytulam misia.
3. Kiedy jestem zły, biję inne dzieci.
4. Kiedy się cieszę, śmieję się głośno.
5. Kiedy zabawa mi się nie podoba, mogę przestać się bawić.
6. Kiedy chcę zabawki innego dziecka, mogę mu je zabrać.
7. Kiedy chcę dołączyć do zabaw, pytam pozostałych o zgodę.
8. Kiedy się denerwuję, rzucam rzeczami.
9. Kiedy się złościę, tupię.
10. Kiedy ktoś mnie zdenerwuje, przezywam go.

Na koniec zabawy nauczyciel prosi dzieci, żeby jeszcze na chwilę usiadły i tłumaczy im, że najlepiej pozbyć się złości za pomocą tych dobrych sposobów. Następnie pyta dzieci co czujemy, kiedy już pozbędziemy się złości. Pomaga dzieciom znaleźć odpowiednie słowa — spokój ulgę, radość itp. Kiedy dzieci wskażą właściwą odpowiedź, nauczyciel zmienia buzię na swojej opasce na spokojną twarz.

Czynności nauczyciela współorganizującego:

Wspólnie z nauczycielem prowadzącym rozdaje pomoce. Pomaga dzieciom ze specjalnymi potrzebami skupić uwagę na zadaniu, upewnia się, że zrozumiały polecenie i zachęca do czynnego udziału w zabawie.

6. Praca plastyczna „Złość i spokój” (15 minut)

Nauczyciel przyczepia do tablicy magnetycznej wzory buziek z emocjami i informuje dzieci, że teraz będą wykonywały pracę plastyczną. Wyjaśnia im, że będą tworzyć postacie wyrażające emocje i tłumaczy, w jaki sposób to robią. Dzieci siadają do stolczków, na których przygotowane są materiały plastyczne. Dla każdego dziecka kartka z przyklejonym ubrankiem postaci i główka z wymiennymi twarzami. Zadaniem dziecka jest przykleić głowę do postaci. Namalować na jednej z twarzy minę wyrażającą złość, na drugiej minę wyrażającą spokój a na trzeciej twarzy dowolną emocję (np. smutek). Następnie dzieci dekorują ubranka swoich postaci według własnego pomysłu.

Czynności nauczyciela współorganizującego:

Pomaga dzieciom ze specjalnymi potrzebami wykonać pracę plastyczną. Jeśli mają trudność z namalowaniem twarzy, proponuje, aby podeszły do tablicy magnetycznej i przyjrzały się wzorom, objaśnia cechy charakterystyczne każdej z buziek.

7. Podsumowanie i zakończenie zajęć (5 minut)

Po wykonaniu pracy plastycznej nauczyciel pyta dzieci:

- O jakiej emocji dzisiaj rozmawialiśmy?
- Czego się dzisiaj nauczyliście?
- Jakie sposoby na złość są najlepsze?

Dzieci dzielą się swoimi wrażeniami i otrzymują odznaki „Mistrz Spokoju”.

Czynności nauczyciela współorganizującego:

Pomaga dzieciom udzielać odpowiedzi i wspólnie z nauczycielem prowadzącym rozdaje odznaki.

**Scenariusz opracowała Bogumiła Matras - nauczyciel współorganizujący oraz pedagog specjalny w Przedszkolu z Oddziałami Integracyjnymi nr 17 im. Jana Brzechwy w Rybniku*

***Pomoce dydaktyczne dostępne tutaj ->*

<https://drive.google.com/drive/folders/1zeP9pKjW04YQEhnH17CCNK3Fk40z7ZiR?usp=sharing>